

„Był taki Papież”

Był kiedyś taki Papież
Od Boga nam dany
Sto lat temu urodzony
Przez świat cały kochany.

Z matki Polki, z Kaczorowskich
Co powiła go w maju
W wadowickiej ziemi wyrósł
na chwałę naszego kraju.

Wielki Polak, dobry człowiek
Karol Wojtyła go nazwali
Po ojcu imię otrzymał lecz
Krótko wszyscy się radowali.

Śmierć wracała do Wojtyłów
Zbierając wciąż swoje żniwo
Olga, Emilia, Edmund zabrani
Tak Karola życie osierociło.

Wraz z ojcem zmagał się z życiem
Zamieszkując w Krakowie
Góry, nauka, teatr, przyjaźnie
Teraz to miał na głowie.

Wokół świst bomb i kul
Śmierć ojca i wojenna zawierucha
Karol odczuwa ciągły ból
Lecz Boga w sercu słucha.

Wezwał go do kapłaństwa,
Które w Krakowie się zaczęło
Początek drogi Bożego pomazańca
Którego życiem powołanie zawładnęło.

Ze skromnego sługi kapłańskiego stanu
Powędrował drogą wprost do Watykanu.

Polski to droga i polski papież
Prowadzony Duchem Świętym
Zdziałał wiele jako biskup
Ileż może jako Ojciec Święty?

Wielki to człowiek z ducha
Co świat zadziwił sobą
Pokazując małość człowieka
Będąc wielką osobą.

Miał moc kochać każdego
Starszych młodzież i dzieci
Nie zważał na wady żadnego
Miłował wszystkich jak leci.

Dlaczego to On prawie 27 lat służył
Będąc papieżem wyjątkowym
Dlaczego w Bożym zamyśle było
Posadzenie Karola na tronie piotrowym?

Ojciec Święty wiele zdziałał
Bóg wiedział to od początku
Dlatego wybrał skromnego górala
By zrobił trochę porządku.

Janem Pawłem Wielkim go nazywamy
Bo wielkich rzeczy dla Boga dokonał
Zawsze w swym sercu i na ustach
Była z nim Matki Bożej Ikona.

To Ona zatrzymała kulę
Która w serce Karola wpaść miała
Obroniła wiernego sługę
Kula w koronie fatimskiej została.

Ojciec Święty kochał dzieci
Młodzież była jego oczkiem w głowie
Na Światowe Dni Młodzieży spieszył
Młodzi czekali co też im powie?

Dbął o losy starszych ludzi
Schorowanych i cierpiących w bólu
Modlitwą Miłosierdzie Boże budził
Każdego z godnością traktował.

Cierpienie nie było mu obce przecie
W boleści konał na Watykanie
Sami dobrze o tym wiecie
W sercu naszym na zawsze zostanie.

Dobrze, że z nami byłeś
Karolu, Rodaku kochany
Że Polskę w świecie rozślawiłeś
Walczyłeś o ten kraj umiłowany.

Dziękujemy Ci, Dobry Boże
Za Jana Pawła drugiego

Każdy modli się jak może
Przez wstawiennictwo tego Świętego.

Wyproś nam Janie Pawle Wielki
Wszelkich łask Bożych bez miary
Spójrz na ten polski lud sierocy
Pełen ufności lecz słabej wiary.

Spójrz i ześlij na świat łaski swoje
W tym strasznym czasie pandemii
Człowiek sam nic zrobić nie może
Tylko ufać w Miłosierdzie Boże!

Aleksandra Krzesińska